SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 233. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 9, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го ГРУДНЯ 1992. Ч. 233. РІК ХСІХ.

ЗАКІНЧИЛИСЯ IV ЗБОРИ РУХУ

Київ (УНІАР). — У неділю, 6-го грудня, в останній день IV З'їзду Народного Руху України делеґати затвердили програму державного будівництва України, яка стане й передвиборчою програмою Руху на наступних виборах до Верховної Ради та органів місцевого самоврядування.

З'їзд переважаючою більшістю голосів висловився за внесенням змін і доповнень до програми і статуту Руху. У програму, між іншим, внесено уточнення, що Рух виступає за побудову не тільки незалежної, демократичної, правової, але й національної держави. Зміни внесені до статуту мали на меті пристосувати його до прийнятого ВР України закону про об'єднання громадян України, згідно з яким Рух зараховано до політичних партій. Тепер асоційованим членом Руху не можуть бути політичні партії, але це право збережено за громадськими організаціями. Іншим доповненням членам Руху забороняється бути членами будь-якої іншої політичної партії. У зв'язку з набуттям Рухом нового юридичного статусу із статуту виключено пункт, в якому йшлося про громадсько-комерційну діяльність. Делеґати з'їзду проголосували і за внесення до статуту точки про відповідальність членів організації, аж до їх виключення, за недотримання і грубі порушення програми і статуту Руху. Скасовано також існування співголовства.

Переважаючою більшістю голосів (423) на наступні два роки головою Народного Руху України обрано Вячеслава Чорновола. З'їзд підтвердив повноваження всіх членів центрального проводу організації на наступний рік, за винятком Миколи Поровського, який сам усунув свою кандидатуру, висловивши в такий спосіб протест проти перетворення Руху в політичну партію і посилення, на його думку, в керівництві авторитарних тенденцій.

Ще раніше з аналогічних міркувань з'їзд залишили 10 делеґатів з харківського відділу.

На закінчення з'їзду делеґати ухвалили низку резолюцій і звернень з приводу актуальних проблем політичного життя України.

В УКРАЇНІ

(З повідомлень УНІАР)

Харків. — До Українського Слов'янського Університету, що створюється на базі Харківського Інституту Культури, надійшли перші заяви на підготовку наукових кадрів. А міжнародний фонд „Слов'яни" направляє сюди аспірантів навіть з Болгарії.

Донецьке. — Обласна організація Українського Товариства „Просвіта" схвалила оголосити міжнародний конкурс на кращий проєкт пам'ятника Василеві Стусові — уродженцю Донеччини. Фонд нагород конкурсу плянується утворити з пожертв спонзорів. Колектив шахти ім. Засядька вже перерахував біля 200,000 карбованців.

Вільнюс, Литва. — Минулого місяця Громада Українців Литви (ГУЛ) відзначила день пам'яти св. Йосафата Кунцевича. У Греко-католицькому храмі Пресвятої Тройці відбулася Служба Божа. На Богослужінні були присутні представники литовської держави, різних релігійних конфесій та гості з України.

Симферопіль. — На установчій конференції Кримської Асоціяції Освітян „Крим з Україною" був присутній голова Управи освіти Криму В. Романенко. Заслухало критичну доповідь на статтю ч. 4 закону Криму про освіту, згідно з якою російська мова є обов'язковою для шкіл, а всі інші, в тому числі й дві державні у Криму — українська та кримсько-татарська — добровільними для вивчення. В. Романенко зазначив, що він мусить дотримуватися закону і побажав асоціяції краще боротися за зміну цього закону. Конференція затвердила статут і програму асоціяції та прийняла ухвалу щодо національної школи в Криму.

Харків. — Тут зареєстровано правозахисну групу, яка займатиметься українською системою спостереження і контролі прав людини. Обрано співголів організації — Захарова, Баранова, Мар'яновського. З фондів, які виділила фундація Сороса, група найближчим часом плянує організувати видання бюлетеня.

Київ. — З державного митного комітету повідомили, що тільки для створення фактичного митного кордону з Росією та Білоруссю потрібно встановити 13 митниць, 47 пуктів пропуску, 29 постів та окремих підрозділів на летовищах. Це можливо лише після виділення митній системі необхідних фондів і збільшення постійного складу працівників.

Луганське. — В обласному центрі зареєстровано нову газету „Луганські Вісті". Це буде щотижневе видання українською мовою. Фонди на реєстрацію газети виділила обласна організація Народного Руху України, але надалі газета має бути надпартійною. Вона буде знайомити читачів з матеріялами, присвяченими розбудові української державности, розвитку мови та національної свідомости.

Львів. — Тут в Музею Історії Релігії відкрито виставку документів присвячених 50-річчю створення Української Повстанської Армії. Відвідувачі виставки мають можливість побачити оригінали підпільних видань, журналів, газет, листівок тощо. Документи, які показані на виставці, організатори відшукали в державному архіві.

Івано-Франківське. — Тут перебував папський нунцій, посол Ватикану в Україні Архиєпископ Антоніо Франко. Гість ознайомився з релігійним життям краю, мав зустріч із представником Президента в області. Йшлося про проблему регабілітації Української Греко-Католицької Цекви, повернення їй майна, врегулювання міжконфесійних відносин. У розмові взяв участь Єпископ Івано-Франківської Єпархії УГКЦ Софрон Дмитерко та Єпископ Павло Василик.

Київ. — Президія Всеукраїнського Об'єднання Солідарности Трудівників (ВОСТ) оприлюднила звернення до Верховної Ради і Кабінету Міністрів України імені українського народу, враховуючи пропозиції профспілкових оередків, що входять до ВОСТ. Президія ВОСТ пропонує вихідні дні 1-го і 2-го травня та 7-го і 8-го листопада зробити робочими днями. Святкові дні 8-го і 9-го січня — Різдвяні Свята — світлий понеділок та вівторок по Великодні вільними від праці.

ВІДБУЛАСЯ ВІЙСЬКОВА НАРАДА

Київ (УНІАР). — У Міністерстві Оборони України в четвер, 3-го грудня, відбулася військова нарада для підсумування бойової підготови української армії.

У нараді взяли участь Президент Леонід Кравчук, голова Верховної Ради Іван Плющ, голови постійних комісій українського парляменту, народні депутати і керівники урядових структур.

Нараду відкрив міністер оборони України Костянтин Морозов. У доповіді першого заступника начальника головного штабу збройних сил України генерал-лейтенанта Георгія Живиці зроблено детальну аналізу військового будівництва в Україні від часу створення власної армії.

Перед учасниками наради виступив Президент Л. Кравчук, який виклав державне становище з питань ядерного роззброєння.

У Києві помер Г. Майборода

Джерзі Ситі, Н. Дж. — З Києва наспіла сумна вістка, що в ранніх годинах 7-го грудня помер видатний український композитор, колишній голова правління Спілки Композиторів України Георгій Майборода. Родом з Полтавщини, Г. Майборода народився 1-го грудня 1913 року. Випускник Київської консерваторії, учень та продовжувач творчих традицій Лева Ревуцького. Творча індивідуальність композитора яскраво проявилася в монументальних симфонічних та музично-драматичних формах. Композиторові була особливо близькою героїко-патріотична тематика. На його творчість мали великий вплив українські народно-пісенні традиції, тому музика Г. Майбороди пройнята мелодійністю.

Серед найважливіших творів композитора — опера „Милана", „Арсенал", „Тарас Шевченко", „Ярослав Мудрий", 4 симфонії та інші симфонічні твори, серед яких — „Гуцульська рапсодія", „Лілея", „Камеиярі", вокально-симфонічні поеми, концерти, багато хорових творів, а також романси, обробки народних пісень, музика до кінофільмів. За визначний вклад в українське музичне мистецтво Г. Майборода в 1963 році був відзначений нагородою ім. Тараса Шевченка.

ВШАНУЮТЬ Л. БУРАЧИНСЬКУ

Філядельфія. — Місцева Окружна Управа Союзу Українок Америки відзначить 90-літній ювілей почесної голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій і Союзу Українок Америки Лідії Бурачинської. З цієї нагоди влаштовують товариську зустріч, яка відбудеться у суботу, 19-го грудня, о год. 4-ій по полудні в Освітньо-Культурному Центрі у Філядельфії. В імпрезі візьме участь Заслужена Артистка України Надія Петренко-Матвійчук (сопрано), партію фортепіяно виконуватиме Роксоляна Гарасимович.

О. Круґлов закликає до повстання

Симферопіль (УНІАР). — Завідуючий державноправовим відділом Верховної Ради Криму Павло Євфґрафов гостро скритикував публічні заклики народного депутата ВР Криму і депутата Севастопільської Міської Ради Олександра Круґлова, що є лідером політичного руху „Російський Крим".

О. Круґлов закликав кримчан до збройної боротьби з Україною, обіцяючи підтримку повстанцям з боку російської фльоти та керівництва Росії. Головний юрист Верховної Ради Криму назвав цю заяву „закликом до міжнародного тероризму, що є брутальним порушенням конституції Криму і України та міжнародних актів".

Відбудеться зустріч в УІА для допомоги українським дітям

Ню Йорк. — Проблема охорони здоров'я в Україні належить до найгостріших проблем молодої держави. Особливо це стосується безборонних дітей, які є не тільки найбільшими жертвами Чорнобиля, але й жертвами браку ліків та недоступности сучасної медичної техніки. Наслідком цього є катастрофічна цифра дитячої смертности, яку ніяк не можна порівнювати до смертности в західньому світі і навіть у сусідній Польщі.

З цієї нагоди Фундація медичної опіки в Каліфорнії та її східній відділ прийшла з допомогою Україні. Фундація заснована 11 років тому сином українки та поляка д-ром Стефаном Вілком. В ті роки ще не було можливости безпосередньої допомоги українським дітям, але було можливим створення Дитячого здоровельного центру у Варшаві. За той час сто польських педіятрів пройшли спеціяльний вишкіл в американських дитячих медичних центрах і сьогодні передають свій досвід українським лікарям. Цей центр створений вищеназваною фундацією, яка надала можливість безплатного медичного вишколу багатьом українським дитячим спеціялістам, серед яких останньо стажувалися троє київських лікарів. Фундація також уможливлює участь українських лікарів в міжнародних педіятричних конґресах. Але найважливішою допомогою фундації є лікування українських дітей у Варшаві. Уже 17-ом дітям врятовано життя перещепленням печінки.

У суботу, 12-го грудня, в Українському Інституті Америки, 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку, вищеназвана фундація влаштовує інформаційно-наукову сесію з ціллю об'єднання українського та польського медичних світів та громадськостей для покращення лікар-

(Закінчення на стор. 6)

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Місцеві Осередок СУМ та Український Народний Дім влаштовують новорічну зустріч 31-го грудня 1992 року, яка відбудеться в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект авеню, в Ірвінґтоні. Гратиме оркестра „Трембіта". Зголошуватися слід на число телефону (201) 375-0156.

Серп і молот залишаться російським гербом

Москва. — Останні повідомлення з 7-го З'їзду народних депутатів Росії зводяться до того, що Боріс Єльцин, як пише кореспондент „Ню Йорк Таймс" Селестін Болен, „був на волосок від загибелі, проте все ж вцілів". У висліді закритого голосування щодо внесення поправок в конституцію Росії з'їзд ледве не позбавив президента більшости повноважень. Консерватистам не вистачило декілька голосів до необхідних двох третин — бракувало від одного голосу до чотирьох.

У зв'язку з цим голова Верховної ради Руслан Хасбулатов назвав перемогу Єльцина „пірровою" і сказав, що перед голосуванням на депутатів „тиснули всіма можливими і неможливими способами". Міністер економіки Андрей Нєчаєв визнав, що з'їзд виявився гідним противником, так що нема підстав тішитися умовною перемогою Єльцина. Водночас Нєчаєв підкреслив, що на з'їзді не було порушено балянс сил між виконавчою і законодавчою владами.

В суботу, 5-го грудня, депутати голосували за зміни в конституції, покликані обмежити владу президента при призначенні членів уряду. Було запропоновано, щоб надалі президент подавав на затвердження Верховній раді кандидатури провідних членів кабінету, наприклад міністра оборони і керівника комітету в питаннях приватизації.

З дев'яти запропонованих поправок було прийнято лише чотири — саме ті, проти яких Єльцин нічого не мав. Цікаво, що в бюлетень таємного голосування було внесено пропозицію щодо повернення старого російського герба — двоголового орла. Ця поправка не зібрала навіть звичайної більшости голосів. Таким чином російським гербом залишаться серп і молот.

Висліди голосування показали, що центристські фракції, солідарности з якими Єльцин дуже домагався, голосували проти нього.

В понеділок Єльцин мав запропонувати з'їздові кандидатуру Єґора Ґайдара на пост прем'єр-міністра. Хоч опозиція категорично засудила реформи теперішнього уряду, позбавити Ґайдара влади вже не може ні з'їзд, ні парлямент, оскільки їм не вдалося внести в конституцію зміни, на які вони розраховували. Президент Єльцин має можливість своєю владою залишити Ґайдара на пості прем'єра.

Андрей Ґоловін, один з лідерів центристів, заявив, що „тепер, коли парлямент не відповідає за уряд, краще залишити Ґайдара на місці і звалити на нього всю вину, а самим тим часом формувати новий уряд, який змінить „ґайдарівців" найближчим часом".

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Українська Централя, 240 Говп авеню, влаштовує новорічну зустріч, яка відбудеться 31-го грудня о год. 9-ій вечора. Гратиме оркестра „Земляки" з Торонта. Вступ — 30 дол. від особи, включно з гарячим буфетом та напитками. Без буфету і напитків — 20 дол. Резервувати столи слід телефонічно (201) 473-3379.

В АМЕРИЦІ

ДОРАДНИКИ НОВООБРАНОГО президента Билла Клінтона заявляють, що правдоподібно не буде потреби робити будь-які строгіші заходи, щоби зменшити державний дефіцит, беручи під увагу існуючі показники економічного збудження. Все ж таки поліпшення економіки в країні є першочерговою проблемою новообраного президента та його майбутнього уряду. Коли б у січні статистика виказала поновне збільшення безробітних, то Б. Клінтон є готовий ужити 20 до 50 біл. дол. для розвитку публічних праць, щоби дати новий поштовх економіці країни, створюючи понад мільйон праць.

ВІСТКА ПРО ТЕ, що тексаського сенатора Ллойда Бентсена правдоподібно новообраний президент призначить секретарем Державного скарбу була схвально прийнята у фінансових колах країни, зокрема у фінансових установах нюйоркського Волл Стріту. Одначе ніхто з фінансистів покищо не висловлює своїх думок про позитиви чи неґативи такого призначення аж до часу конкретного перебрання функцій. Аналітики уважають, що успіх Л. Бентсена на тому пості буде у великій мірі залежати від того, як багато прав йому буде виділено та чи не буде конфліктів з іншими заплянованими фінансово-економічними комісіями.

ТУРБУЮЧИСЬ ТИМ, що його перші призначення на пости у новому Уряді можуть викликати неправильні пояснення, новообраний президент Билл Клінтон через своїх речників поспішив запевнити американську громадськість, що його дальші призначення включають жінок і представників інших меншин. Згідно з твердженнями найближчих дорадників новообраного президента, сильними кандидатами на призначення у кабінеті є Меделін Кунін, колишній губернатор стейту Вермонт, Донна Шалала, канцлер університету Вмекансин та Джілл Лонґ, член Конґресу з Індіяни.

БЛИЗЬКІ СПІВРОБІТНИКИ Билла Клінтона та Коліна Повелла теперішнього шефа Об'єднаного штабу збройних сил ЗСА, беручи під увагу недавню зустріч обидвох мужів кажуть, що К. Повелл може увійти до складу кабінету новообраного президента. На думку аналітиків, це піднесло б престиж нового уряду, зокрема коли йдеться про закордонну військову політику та внутрішню злагоду поміж окремими військовими з'єднаннями.

ІСНУЮЧІ МІЖУСОБИЦІ поміж нюйоркським і нюджерзьким стейтами через перенесення великих фірм і корпоруцій з Ню Йорку на другий вік ріки Гадсону до Ню Джерзі не є новістю для тих, які займаються справами нерухомого майна. Вже 20 років тому багато фірм і корпорацій перенеслися з Ню Йорку до Коннектикат, бо їм було потрібно простору для росту. Після 20 років тенденція дещо змінилася, фірми стали меншими, багато корпорацій з'єдналися або були перекуплені іншими, непотрібними стали зайві приміщення далеко від центру. Сьогодні в Коннектикат пусткою віє із багатьох люксусових будівель колишніх корпорацій, а нові льокатори не спішаться винаймати так і незручні приміщення.

НІМЕЧЧИНА ОБМЕЖУЄ НАПЛИВ ІМІҐРАНТІВ

Берлін. — Останні події в Німеччині, що виказалися у демонстраціях проти напливу чужинців як заробіткових іміґрантів і атака на них пронацистських елементів змусили провідників усіх більших політичних партій до вповадження нового закону, який дуже обмежить можливість постійного перебування чужинців у Німеччині.

Договорення усіх німецьких партій наступило в неділю, 6-го грудня, а міністер внутрішніх справ Рудольф Сайтерс заявив, що коли проєкт нового закону прийме німецький парлямент, тоді напружена ситуація у відношенні до чужинців, яка зараз панує в Німеччині, помітно зменшиться. Але він також сказав, що новий закон не буде вимагати негайного видалення нікого з тих, що перебувають тепер на терені Німеччини.

Політичні партії вже давно вимагали, щоб канцлер Гельмут Коль старався впровадити новий іміґраційний закон, але через опозицію до того соція-демократів, він ніколи не міг здобути в цій справі більшости голосів у парляменті. Однак теперішня ситуація показала, що соціял-демократи є дуже непопулярні зі своїми поглядами відносно чужинців у Німеччині і тому ця партія після довгих переговорів рішила змінити свою настанову та піти на компроміс з усіми іншими.

Після довгих переговорів усі політичні партії погодилися разом на впровадження нового закону, щодо іміґрації, який має змінити дотеперішний. Досі кожний, що виказався в якийсь спосіб, що він політично переслідуваний міг дістати право постійного перебування на терені Німеччини.

Проєкт нового закону вимагає, щоб вже на летовищах і на всіх граничних пунктах провірювати чи іміґрант справі приїжджає з краю, де існує політичне переслідування і якщо такого немає, не дозволяти цим людям в'їздити в Німеччину. Парлямент має виготовити відповідну листу всіх держав.

У СВІТІ

ЗАХІДНІ ПЕРЕДМІСТЯ Сараєва, боснійської столиці, перебувають під невпинним вогнем сербської артилерії. За останні дні сербські формування значно просунулися вглиб оборонної лінії мусулман. Існує велика небезпека, що невдовзі серби захоплять центр міста. Містечко Отес по тижневих боях вже перейшло до рук сербів. Вони воюють, застосовуючи броневики й артилерію, тим часом боснійці протистоять їм без ніякої поважної зброї.

У П'ЯТНИЦЮ, 4-ГО ГРУДНЯ, французький президент Франсуа Міттеран звинуватив З'єднані Стейти „в прямому тискові на Францію з метою змусити її прийняти американські умови угоди щодо митних тарифів і торгівлі". Вже після того, як у Вашінґтоні цю угоду було підписано представниками Европейської спільноти, Париж виступив з протестом. Головною причиною незгоди є питання про державні субсидії для сільського господарства. Те, що їх постійно діставали фармери у Франції й інших европейських країнах, американським фармерам обходилося в більйон долярів річно. Проєкт угоди між ЗСА і Спільним ринком передбачав зниження дотацій на зернові культури і консервацію деяких родючих земель у Европі. Французькі фармери рішуче запротестували і президент Міттеран підтримав їх, заявивши, що Франція не підпише цього договору.

В ЛОНДОНІ ЗАВЕРШИЛСЯ чергова рунда багатосторонніх переговорів щодо унормування ситуації на Близькому Сході. Представник Ізраїля, заступник міністра закордонних справ Йосі Бейлін заявив, що підписання угоди можна чекати в найближчі місяці. Член палестинської делеґації Могаммед Галлаж на паралельній пресовій конференції підкреслив, що сама атмосфера на переговорах „змушує вірити в поліпшення взаємин між нашими народами". На цей раз Ізраїль вперше погодився, щоб у складі палестинської делеґації були палестинці, що мешкають за межами ізраїльської держави.

РУМУНІЯ МАЄ НАМІР об'єднатися з Молдовою в найближчі вісім років. Про це, як повідомляє букарештська газета „Евінментул зілеє", посилаючись при цьому на аґентство Ройтер, заявив Адріян Дохотару, помічник румунського міністра закордонних справ. Виступаючи у Вашінґтоні перед журналістами, він підкреслив: „В Румунії сподіваються, що об'єднання з республікою Молдовою відбудеться не за прикладом Німеччини, а шляхом політики поступової інтеґрації".

ПАРЛЯМЕНТ ЛИТВИ затвердив Броніслоаваса Любіса на пості прем'єр-міністра республіки. Він замінив Алєксандраса Абішалу, який очолював уряд лише чотири місяці і зрезиґнував, як це передбачено конституцією країни, у зв'язку з вибранням нового парляменту.

У П'ЯТНИЦЮ, 4-ГО ГРУДНЯ, сирійський президент Гафез Ассад випустив з тюрми 550 політичних в'язнів. Амнестію оголошено у зв'язку з 22-ми роковинами державного перевороту, у висліді якого Ассад прийшов до влади. Минулого року він амнестував 3.500 в'язнів. Західні коментатори вважають, що гуманні кроки сирійського диктатора зумовлені гострою критикою в його адресу з боку правозахисних організацій, а також його наміром зблизитися з Заходом після втрати підтримки, котру він діставав від уже неіснуючого Совєтського Союзу.

ІНФОРМАЦІЙНА АҐЕНЦІЯ ЗСА (Ю-Ес-Ай-Ей) виділила 225,000 дол. на розвиток незалежної телевізійної журналістики в колишніх совєтських республіках. В рамках програми ЮСІА американські спеціялісти прибудуть у Новгород, Мінськ, Київ, Севастопіль і Тбілісі, де протягом 15 місяців будуть навчати працівників місцевих телевізійних компаній методів західньої журналістики, реклями і маркетинґу. „Вільна преса — одна з основ вільного суспільства. Ця програма, на нашу думку, буде мати велике значення для продовження процесу демократизації в республіках колишнього Совєтського Союзу", — підкреслив, оголошуючи про початок здійснення нового проєкту, директор ЮСІА Г. Катто.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Компроміси у Москві

Острах, що 1-го грудня ц. р. прийде до якогось драматичного зудару з президентом Росії Борісом Єльцином і скликаним на той День Конґресом народних депутатів покищо не здійснився. Центром уваги у Москві стало рішення 13-membered Конституційного Трибуналу, а саме, що Єльцин мав право заборонити діяльність Компартії СССР після невдачного путчу сталіністів у серпні минулого року, але не мав права сконфіскувати власність також низових партійних клітин. Конституційний Трибунал звернув увагу на історичний факт розвалу СССР і тим самим заник єдности Компартії на всьому колишньому терені імперії. Тому це рішення промостило шлях — створенню тепер Російської Комуністичної партії, як теж можливості процесуватися у цивільних судах за власність місцевих клітин Компартії.

Російський парлямент, як відомо, ворожий економічній реформі, що її переводить Єльцин разом із своїм прем'єром міністрів Єґором Ґайдаром — реформі, яка змагає до переходу на власний ринок. Це для нього пріоритет. Не виключене, що він покористується отим компромісовим рішенням Конституційного Трибуналу для шукання компромісу зі своїми комуністичними опозиціонерами. Конституційний Трибунал скріпив його позицію, бо признав йому право заборонити діяльність партії, яка скомпромітувалася спробою „путчу" в серпні минулого року. Але водночас той же Трибунал відкрив вірним комунізмові росіянам зорганізувати собі партію у межах Росії з одночасним правом давніх низових партійних клітин правуватися судам за сконфісковану власність. На засіданні Конґресу народних депутатів зголошено пропозицію на вотум недовір'я Єльцинові і вона перепала. Дальший хід справ у Росії, що є хронічним конфліктом Єльцина з парляментом довкола проблеми економіки, — виявить перевагу прихильників Єльцина.

Можливість постання нової Комуністичної партії у Росії не є для нікого ніякою загрозою. Єльцин казав, у своїй недавній промові у Лондоні, що поворот комунізму до влади в Росії виключений. А з переходом економіки Росії на вільний ринок, переставленням Росії з марксизму на капіталізм в його демократичній формі — зведе новозасновану компартію до фікції. Міхаїл Ґорбачов, який перейде до історії відкриттям дверей до свободи гаслами „гласність і перебудова" та своєю невтральністю супроти усамостійнення шістьох сателітних держав, — був і, може, дотер є сліпий на пункті комунізму. Він ніколи з партії не виступив і ще тоді, як провалився „путч" з серпня минулого року — вірив у можливість відродження комунізму в його „людському обличчі". На цьому місці була вже мова, що пророцтво англійського історика Арнольда Тойнбі, що „Капіталізм і комунізм зійдуться на половині дороги" — було тільки в теорії гарне. В дійсності одно друге виключає і вогонь та вода не можуть „стрінутися наполовині дороги".

Єльцин має ще один атут для компромісу: судовий процес проти членів і виконавців змови „путчу" з серпня минулого року. Ґорбачов не задарма рішуче противився такому процесові і напевне далі ворожий йому. Такий судовий процес страшенне скомпромітував би і самого Ґорбачова, що його найближчими співробітниками і приятелями були всі ті змовники та всю Комуністичну партію. А втім — це суща дрібниця у порівнянні з економічною реформою у Росії.

Схід Европи територією, числом населення, природними скарбами і потенціяльними можливостями має для Західньої Европи і всього широкого світу таке величезне значення, що вся західня велика преса. включно з американськими засобами масової інформації, пильно стежить за розвитком подій у Росії. Раз-у-раз слід повторяти, що в інтересі України лежить спокій у Росії, стабілізація тамошніх відносин і збереження Боріса Єльцина при владі. Показалося, що це державний муж непересічного формату, послідовний, зручний тактик, який вперто змагає до включення Росії у західній економічний і політичний світ. У відношенні до України він не ідеальний, бо дивиться крізь пальці на всі безперевні шикани, що їх роблять Україні підлеглі йому люди. Але він таки перевів був у російському парляменті визнання української державности і з ним можна договорюватися на базі компромісів — також після виступу України з системи рубля.

Шлях до волі кожного народу встелений тернями. Між різними тернями є й російська колючка. Але з кожним дальшим кроком України до власної політичної, економічної і культурної сили, всі колючки будуть щораз менше болючі і менше шкідливі.

Микола Світуха

НА КРУТОМУ ШЛЯХУ ДО ГРИВНІ

I

Ряд зовнішніх подій за останні два місяці прискорили вирішення питання про введення в обіг української гривні, незважаючи на поважні сумніви про готовість України на такий далекойдучий крок. На перехідний період до гривні основною грошовою одиницею залишається купон Національного Банку України, при чому платежі в рублях на території України будуть заборонені. Всі позички Національного Банку видаватимуться тільки в українських купоно-карбованцях, вивіз яких поза межі України теж заборонений.

Введені гривні не є лише питанням престижу, але раціональної грошово-фінансової політики держави, метою якої мусить бути зменшення економічної залежности від зовнішньої пресії, а зокрема від політичних подій і економічного курсу в Росії. Це завдання далеко не просте, враховуючи існуючу структуру економіки України, її дуже обмежені валютні ресурси і відсутність однозгідности між різними політичними течіями у Верховній Раді України відносно політики приватизації, податкової і митної систем. Досвід з невдалою спробою встановити курс українських купонів стосовно до доляра з однієї сторони і до рубля з другої лише наголошує той риск, який стоїть перед владою України з хвилиною виходу з „рублевої зони".

В опінії багатьох західніх експертів, включно з головним економістом і віцепрезидентом Світового Банку Лавренсом Саммерсом, який кілька разів побував на Україні, для стабілізації її економіки необхідно насамперед закріпити зміни в структурі її виробничої індустрії і сільського господарства, прискорити процес приватизації всіх секторів, стабілізувати державний бюджет шляхом строгого контролю над кредитами і податковою системою — і лише тоді вводити гривню. За таких умов її стабільність на внутрішньому і зовнішньому ринках зросла б в міру збільшення постачання товарів, зниження темпів зросту ринкових цін і грошових доходів населення. Експерти Світового Банку також звертали увагу на той факт, що соціяльне забезпечення населення, причому і тих верств, які такої допомоги не потребують, з'їдає 40 відсотків бюджетних витрат, а це набагато більше, ніж в інших країнах. Потрібні, отже, законодавчі рішення в різних ділянках життя, деякі з них через свою непопулярність не знайдуть підтримки більшости депутатів Верховної Ради.

Такі рекомендації західніх експертів не враховували політичних наслідків дальшого перебування України в „рублевій зоні". Як відомо, на останній зустрічі голів держав СНД в Бішкеку 9-го жовтня розглядався проєкт угоди про єдину грошову систему і кредитно-валютну політику держав, які вирішили зберегти рубель як законний платіжний засіб. Цю угоду підписали шість держав — Росія, Казахстан, Білорусь, Узбекистан, Киргизстан і Вірменія. Вирішено також створити міждержавний емісійний банк, який мав би право реґулювати єдину грошову систему. У практиці це означає, що парляменти тих шістьох держав будуть змушені узгіднювати свої пропозиції відносно державного бюджету, а зокрема дефіциту, з новим наддержавним органом, в якому домінантну ролю, завдяки своєму економічному потенціялові, відіграватиме Росія. Всі інші держави залишаться просто статистами без впливу на рішення, а їхні державні бюджети будуть фактично підлягати затвердженню російського парляменту. На такий сценарій Україна не могла погодитися.

Закінчення буде.

Петро Часто

НЕЛЕГКО ЗАСУДИТИ САМИХ СЕБЕ

Розпочатий 6-го липня судовий процес „у справі КПСС" завершився 30-го листопада. Пізніше аж ніяк не міг. Наступного дня, 1-го грудня, в Москві відкрився 7-ий з'їзд народних депутатів Росії. Якби Єльцинові вдалося відкликати з'їзд на півроку, як він цього домагався, то й суд ще потривав би. Однак у великій політичній грі нема місця на „якби". І не квапмося засуджувати несподівану „гнучкість" російського президента. До компромісів його змушує розкол у російській спільноті. Його межа умовно проходить між „реформаторами" і „консерватистами". Ні перші, ні другі не збираються відступати, тому Єльцин і вдався до єдино рятівного способу — він збалянсував ці ворогуючі плятформи. Для цього вистачило, щоб Конституційний суд, після п'яти місяців безперервних засідань і виступів 46-ох свідків з обох сторін, дійшов до школярського висновку: верхівка КПСС — то одна річ, а низова її ланка — зовсім інша. Заборонивши керівні партійні структури, президент Єльцин вчинив законно. Щождо первинних організацій, то вони мають право на подальшу діяльність.

З цим „соломоновим" рішенням ситуація у Росії відразу відпружилася. Всеросійський депутатський з'їзд, якого комуністичні й імперські реваншисти чекали як помаху руки до „послєднєґо і рєшітєльноґо" бою, не виправдав їхніх сподівань. Окрім стандартних взаємних звинувачень і декількох смачних, в російському дусі, ляпасів — нічого драстичного. З великої хмари пішов малий дощ.

Російське суспільне життя перебуває тепер саме на тій сходинці демократичного розвитку, коли про справедливість вже говорять, але ще не керуються нею. Та й як керуватися у випадку „примари", що колись „бродила по Европі", поки в Росії, схильній до подвійної азійської моралі, не знайшла для себе ідеальні умови? Обклавшись гаслами про „свободу, рівність і братерство людей праці" й узявши засобом досягнення цього ідеалу „клясову боротьбу", російський комунізм відразу на другий день після „вєлікой октябрьской рєвалюції" втратив примарність домарксівської утопії і показався гранично реальним тоталітаризмом, що з роками і десятиріччями підпливав кров'ю незчислимих жертв. Залишається хіба що дивуватися, як це росіяни, панівна нація — про підневільні народи й мови нема — могли дозволити, щоб над тими ріками і морями невинної крові красувалися все ті ж „свободолюбні", „рівнолюбні" і „братолюбні" гасла? Ні, виглядає, що КПСС не можна поділити на вовків угорі й овець внизу. Однакове беззаконня пронизує „діяльність" усіх рівнів партійної влади — від московських вождів до районових вождиків, до нікому не відомого секретаря партійного бюра в найглухішому селі. Партія, замінивши собою державу, суд і право, звернула суспільний організм на шлях деґрадації — хвороба стала нормою.

Але чи не мав той організм, так би мовити, генетичної схильности до звороби? Мав. Саме тому лава підсудних у Конституційному суді виявилася порожньою: винних нема, бо винні всі, винен весь російський народ, втім, поневолені Москвою народи винні також, бо краще було боротися, як писала наша Леся, „до загину", краще було вмерти живими, ніж жити мертвими. Комунізм належить до тих хворіб, котрі лікувати є надзвичайно тяжко, якщо взагалі можливо. Але якщо можливо, то саме тепер. Направду лежить знак Божий на тому шансі, що ми його дістали 24-го серпня і 1-го грудня 1991 року: Совєтський Союз був у такій мірі протиприродним утворенням, в якій є протиприродним кожен контраційний табір. В'язні, вийшовши з нього, скидають з себе тавра-числа і повертають свої імена. Нація є такою ж біологічною цілісністю, як річка, й коли ніхто збоку не буде вливати в неї отруту, вона врешті очиститься. Тепер нам належиться тільки одне — йти й не озиратися, щоб бува, як у казці, не скам'яніти. Відійдемо всі якнайдалі від концетраційного табору, врятуємо не тільки себе, але й росіян. Колись вони, дасть Бог, подякують, що Україна, вставши з колін, помогла й їм відчути смак волі й справжньої рівности. На жаль, до цього ще неблизько...

Московські демократичні газети, самозрозуміло, не приховують розчарованости безвислідним процесом у Конституційному суді. Звісно — для того й суд, щоб перемогла істина. Проте погодьмося, що рівновага сил і громадський спокій у розбурханій реформами Росії теж немало важать. Проблема однак полягає в тому, яка саме сторона скористає з цієї рівноваги — демократи-реформатори чи комуністи-консерватисти? Якщо останні, то станеться щось набагато гірше, ніж нинішня зіщуленість правової істини перед колишніми злочинами КПСС. Як змовлявся світовий комунізм проти решти людства, хто плянував смертоносні каґебівські внутрішні і міжнародні акції, куди поділися партійні мільярди, де переховується вкрадене цеківською мафією золото — навіть ці актуальні питання здадуться другорядними. Компромісове рішення Конституційного суду над КПСС створило небезпечний

(Закінчення на стор. 5)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Павло Лопата

Пензлем оспівує природу

Маляр Яків Креховецький, показав малих розмірів картини на другій з черги сольовій виставці в приміщеннях Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто. Експонувалось 46 творів олійної і 10 пастельної техніки. І тому, що маляра репрезентувала така кількість картин, створених за майже останні два роки, можна ствердити його працелюбність до малярства. Цілість експозиції теж дозволяє нам відчути своєрідність манери, яка в нього без змін у порівнянні з попередньої виставки в КУМФ, як також світосприймання зображеної ним природи.

У всіх пейзажах помітна любов до закутин у природі, які він спеціяльно вишукує для своїх мотивів. Я. Креховецький малює з натури. Він знаходить її красу всюди і передає на полотна. Твори його приваблюють ідентифікацією даного місця, де колись і ми були, лиш не запримітили її краси. Переважна кількість творів зображує околиці Торонто. А інші твори під назвою „Захід сонця на фермі", „Ферма зимою", „Вечір вдолині" підказують те, яка мальовничість у пагорбах фермерської землі з родючою пшеницею, кукурудзою, а то й вони покриті снігом зимою. Ще інші вказують на те, що мешканці Торонто, живуть окружені водою. Всюди бачиться пристані, порти, пляжі, затоки, ставки та рибалки на озері. Здається, що зараз проблисне сонце з-поза хмар, які видніють у майже всіх картинах Креховецького. Вони ж насуваються тяжкуваті, сіро-сині, сіро-зелені, немов з кожної піде дощова злива. Бракує тут рожевих чи вохристих відтінків, то хіба мистець малює завжди в похмурий час.

У холодних тонах намальовані й подальші картини Якова. Вони ж без сріблястої води, без зеленої трави... Повторюються однакові тонації, мутні з кольоровою одноманітністю, які підтверджують, що це твори намальовані однією ж рукою. З декількох картин видно, що мистець часто виїжджає поза місто. Намалював церкву в Ніяґара, церкву в Гантері і на Союзівці та хати в Кергонксоні, біля Ню Йорку. Це праці, які створюють враження, що їх автор шукає, як засоби для найпростішого вислову, обмеженими кольорами. Ними маляр передає зовнішні якості палітри, як спосіб передачі даного об'єкту, бачений тією ж самою особою, якою, у нашому випадку, є Яків Креховецький. При цій нагоді, мушу сказати про те, що він користується своїми притаманними критеріями і надалі скупий на теплі кольори. Креховецький не шукає екстремних інновацій, а радше, вибрав собі шлях повільного дозрівання і тільки таким темпом іде до бажаної мети.

Влітку минулого року вперше Я. Креховецький повернувся в рідний край, в Україну. Побував у Львові в Шевченківському гаю, де намалював кілька картин. З рідної Долини приніс із собою, завершених на місці, також кілька образів з урбаністичними мотивами. Картини — „Рідна хата" і „Господарка в Долині" цікаві своєю композицією і сантиментальністю до батьківського двору. Вони більш настроєві та емоційні щодо сприйняття з мінімальною мірою вживання кольорів. Але тут треба додати, що в цьому випадку, твори Креховецького, наповнені імпресіоністичним ліризмом. Останні позначені пастозністю, тобто, нашаровуванням і грубо накладуванням фарб. Це пейзажі мистця, які саме є частково ознаками Креховецького, який керується теоретичними мотиваціями та штивністю зображуваного з помітною в них відсутністю глибини і неба.

Крім розмаїття краєвидів, у Якова знаходимо сім картин з квітами. Саме в них, як не деінде, в маляра бачимо його здібності. Кольорит різноманітний і гармонійний, насичений холодними і теплими плямами, органічно між собою пов'язаними. Їх можна сприймати за живі... „Ириси", „Літні квіти" і „Квіти в городі" підкреслені відчуттям об'ємности, стилізації й натуралізації схоплених форм уквітчаної природи.

Мґр Аріядна Шум-Стебельська, яка відкривала виставку в неділю, 8-го листопада ц. р., у слові слушно зазначила, що в Якова Креховецького залишилась прикмета свого вчителя Алі Фараґа, який сильно вплинув на його творчість ще на початку сімдесятих років навчання в Онтарійському каледжі мистецтва.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Д-р Євген Федоренко

ШКІЛЬНА РАДА: ДОСВІД, ЗДОБУТКИ, ПРОБЛЕМИ

II

Найважливіша ділянка Шкільної Ради — видавнича. Вона пов'язана з багатьма труднощами. Досить нагадати, що ми постійно змушені достосовувати підручники до сучасних обставин, до учнів не лише сьогоднішніх, а й завтрашніх. Авторів таких підручників знайти дуже важко, і вони повинні бути озброєні не тільки ґрунтовним знанням окремого навчального предмета, але й мати досвід та знання у галузі рідного шкільництва. І це зрозуміло, бож такі підручники мають враховувати не тільки рівень знання нашого учня, а повинні бути ліпше достосовані для практичного вжитку теперішніх і майбутніх вчителів в сучасних і майбутніх об обставинах.

Саме тому Шкільна Рада робила все можливе для хоча б частинної розв'язки цієї складної проблеми. Ми закупили з правами перевидання читанки для 2-ої, 3-ої й 4-ої кляси св. п. Івана Боднарчука (Канада), а також читанку „Ватра". Ці підручники, під сучасну пору, найбільш достосовані до теперішнього рівня знань наших учнів. Крім того, закуплено авторське право „Української граматики" проф. Д. Кислиці. Шкільна Рада перевидала, деякі з незначними поправками, десять підручників. Перевидано також повідомлення, денники, шкільні каталоги, річні свідоцтва та свідоцтва й дипломи для абсольвентів шкіл українознавства. Появилися й перероблені та нові видання: „Зошит вправ з географії" проф. Едуарда Жарського, „Історія України" проф. М. Грушевського, „Українська граматика" проф. Д. Кислиці, „Княжа Слава" та „Словничок-Порадник" Анатоля Вовка.

Тепер у процесі видання „Слово о полку Ігореві", як лектура для наших учнів.

Робляться заходи для опрацювання вправ до читанки 5-ої кляси та підручника з української мови для середнього рівня.

Мабуть, немає потреби доводити, що для фахового зростання вчителів необхідний періодичний орган, на сторінках якого б систематизувався та узагальнювався кращий досвід, друкувалися матеріяли з життєво важливих питань освіти й педагогіки. Наш журнал „Рідна Школа" виходить реґулярно три рази в шкільному році. У кожному числі подається різноманітний матеріял, зокрема для загального читача. Листи, які надходять до редакції, підбадьорюючі. В останніх трьох роках його читають і в Україні. Звідти також дописують до журналу. І хоч ми свідомі того, що нам бракує багато чого аби журнал задовольняв усі потреби, все це дозволило собі навести принаймні один з чисельних позитивних відгуків, ось, для прикладу, що пише Світлана Козача: „...Працюючи в бібліотеці української діяспори в м. Києві, я зраділа журналу 'Рідна Школа'. Ваш журнал — це неоціненний скарб у справі духовного відродження Людини, особливо для тих, хто цю справу розпочинає. Ми схиляємося в пошані перед міццю духу всіх співробітників журналу 'Рідна Школа', які впродовж багатьох років свято зберігали джерела духовності, з яких причащаються спраглі. Гончарська книгозбірня України та Дитяча Школа народних мистецтв хотіли б мати Ваш журнал для роботи, але, на жаль, не зможуть його передплатити у зв'язку з відсутністю валюти..."

Добре відомо, що з-поміж проблем, які постають перед нашими вчителями, чи не найбільш складні проблеми, пов'язані з вивченням мови. Надто важливо, аби вчитель зумів донести до розуміння учнів, що мова — найвище духовне надбання народу, красу і велич і виразність якої треба осягти з дитинства. Прагнути допомогти вчителям у цій нелегкій, але благородній справі, Шкільна Рада започаткувала дванадцять років тому видання при щоденнику „Свобода" двосторінкових матеріялів названо „Мова про мову". Про важливість цих публікацій, в яких йдеться про плекання чистоти української мови говорять самі читачі в „Розмові з читачами" або в листах, що їх друкуємо в рубриці „Читачі пишуть".

Новий, свіжий струмінь долучився до роботи Шкільної Ради відтоді, як Україна здобула незалежність і на жовто-синіх прапорах засвітилася воля, за котру віками боролися наші батьки, діти й пращури.

Ми з щирим серцем взяли на себе добродійну турботу про відродження й творчий розвиток національної школи в Україні. Отже, про відродження, вживаючи вислів з листа творчої спілки вчителів України до української громади в Америці, забутого слова, материнської пісні, бабусиної колядки-щедрівки, вишивки-мережки рідного краю, мужньої і героїчної історії України. („Рідна Школа", 1991, ч. 5, стор.).

Перший зв'язок Шкільної Ради з Україною припадає на кінець 1989 року, коли на американській виставці книжок для молоді у Львові експоновано дев'ять наших підручників. Розуміючи вагу підручників для організування національної школи, ми на прохання українців з рідного краю, почали висилати свої видання. Впродовж двох з половиною років Шкільна Рада надіслала кільканадцять тисяч своїх підручників (на загальну суму 120,000 долярів) на Україну та в інші колишні республіки, де створено недільні школи, — через Вільнюс, Мурманськ, Москву, Біробіджан — до Владивостоку. Відгуки — найбільша вдячність. Наші підручники вважають „неоціниминм скарбом", „справжнім маяком, керманичем" на полі національного шкільництва.

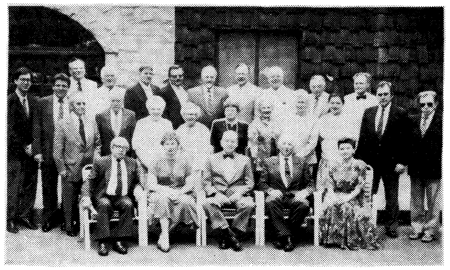
„... Перегортаючи сторінки книг, вчитуючись в ряди друкованого матеріялу, ми всі — і дорослі, і діти відкриваємо для себе багато нового, досі непізнаного, „Пишуть з Кривоозерської середньої школи ч. 1, що на Миколаївщині. — „Перед очима постають сторінки життя українського народу, справжнього життя, а не викладеного в заполітизованих підручниках, які досі видавалися в колишньому СРСР. Як нам не соромно, але тільки тепер ми стали відкривати для себе багато нового, дізнаватися про справжніх героїв нашої землі".

Найцінніша подяка надходить з України авторам підручників. Проф. А. Погрібний, нині перший заступник міністра освіти, голова освітніх комісій Руху та Всеукраїнського Товариства „Просвіта" ім. Т. Шевченка, висловивши найсердечнішу подяку за надіслання дару — комплектів шкільних підручників, за якими навчаються діти в українських школах Америки, просив передати „уклін тим людям, котрі ті підручники так любно написали та дбайливо видали". „Увесь цей скарб" — говорилось далі в листі, „зберігається у Товаристві, де формується бібліотека." Резонанс від одержання книжок неабиякий, і в Товаристві вже з'явилася черга, аби з ними ознайомитися".

Закінчення буде.

Вітаємо з I річницею Незалежності України.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ (УНС)

Головний Уряд Українського Народного Союзу на Річних Нарадах на Союзівці в травні 1989 року.

Сьогодні на місці, гарно споряженому деревами й кущами, височіє один з найбільш імпозантних високих бюрових будинків Джерзі Сіті — це 15-поверховий гмах, побудований Українським Народним Союзом, братською установою, що її Головна Канцелярія приміщується тут.

Не зважаючи на різні перипетії з будуванням, спричинені страйками, УНС переніс свої бюра зі старого будинку при Грент вулиці до нових приміщень перед Різдвом 1973 року, а урочисте посвячення будівлі відбув, нарікши її „Українською Будівлею", 22-го лютого 1974 року, якраз у день оснування УН Союзу 80 років раніше.

Будівля, де приміщується головна квартира УНС та редакція видавництва щоденника „Свобода", „Укр. тижневика", журнала „Веселка" (для дітей)

Вони прибули до Ню Джерзі, Ню Йорку й Пенсильванії, де пішли до кам'яновугільних шахт і до праці у фабриках і заводах. Це були переважно селяни із Західної України і це вони поклали основи під зорганізоване українське життя у цій країні.

Вони, спочатку майже суцільно під проводом українських католицьких священиків, яких прислано до ЗСА з краю, щоб душпастирювати серед імігрантів, побудували перші церкви і організували перші братства, які згодом стали зав'язком Українського Народного Союзу, першої крайової запомогової організації, що була заснована в Шамокіні, Пенсильванія, в 1894 році.

Український народний союз — це

1). найстарша українська установа у вільному світі й перша почала організувати наших земляків та їх національно освідомлювати.

2). найстарша українська канадська братська установа, перші Відділи якої постали в 1904 році.

3). члени УНС належать до 404 Відділів, розкинених по 29 штатах ЗСА та 7 провінціях Канади.

Усі відділи ведуть різноманітну допомогову діяльність і є єдиними нашими організаціями в своїх громадах.

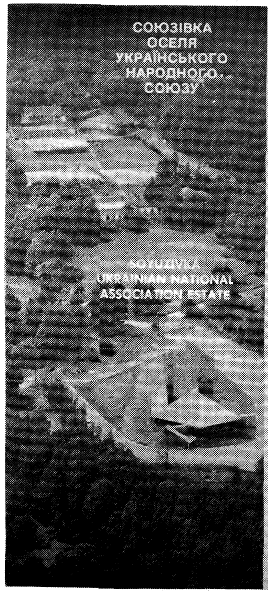
4). Меценат українських громадських, культурних і церковних установ.

Щороку допомагає матеріально десяткам українських установ, зокрема СКВУ, КУК, НТШ, УВАН, Гарвардському Центрові Українських студій і ін.

З його почину здвигнено величний пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні.

Стипендіями УНС допомагає нашій молоді рости і готуватися на національних працівників та провідників.

Позичками УНС збудовано багато українських церков та народних домів для кращого розвитку нашої громади.

КОРИСТАЙТЕ З ЧУДОВИХ ВАКАЦІЙ НА СОЮЗІВЦІ!

Харчування на Союзівці обильне, смачне і здорове. До вибору однаково як українські, так і американські страви. Наша знаменита обслуга у великій їдальні або на верандах з прекрасним видом на гори дасть Вам багато задоволення.

Спорт на СОЮЗІВЦІ включає теніс, плавання, відбиванку, кошиківку, бедмінтон, столовий теніс, а для дітей є майданчик для забави.

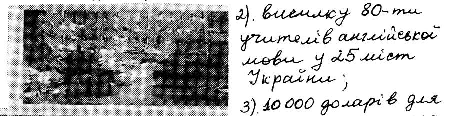
На СОЮЗІВЦІ процвітає товариське життя, до якого належить: забави і танці, кіно, розвагові імпрези, спеціяльні прийняття, прогулянки, вечірні ватри і подібне.

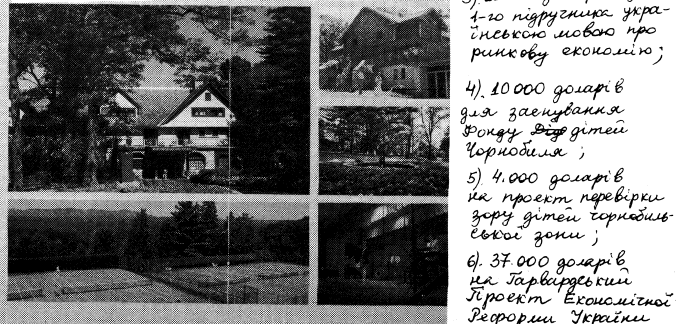
Імпрези з виступами найвидатніших мистців і танці відбуваються під вільним небом, на площадці, або у великій залі павільйону.

До прекрасного краєвиду СОЮЗІВКИ належить великий, на понад 100 стіп водоспад, а взимі є повно різних можливостей для зимового спорту.

В кожнім сезоні СОЮЗІВКА віддає окрему увагу з'їздам, весіллям, бенкетам, прийняттям і зустрічам з різних нагод більших чи менших груп.

СОЮЗІВКА ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК!

Тепер УНС налічує 72,000 членів і 65 мільонів майна і є обезпеченевою і громадсько-господарською інституцією, найдавнішою, найзаможнішою і найсильнішою українською організацією у вільному світі.

УНС видає українською мовою щоденник „Свободу", найстарший часопис у світі, англійською мовою „Український Тижневик" і ілюстрований місячний журнал „Веселка" для дітей.

УНС має гарну вакаційно-розвагову оселю для свого членства — Союзівку в Кергонксоні, Н. Й., де відбуваються найрізноманітніші культурно-освітні програми.

Поміж усіма осягами УНС є це видання двох монументальних томів Англомовної Енциклопедії Українознавства, цієї невичерпної криниці неперекручених ворогом відомостей і знання про Україну, яку завдяки УНС дано в руки англомовного суспільства.

Слід згадати і величні святкування в році 1988 в Америці 1000-ліття прийняття християнства в Києві.

В цих святкуваннях десятки тисяч союзового членства на чолі з Головним Урядом і Екзекутивою взяли якнайдіяльнішу участь.

У Н Союз надав:

1). 50.000 доларів для проєкту виготовлення і друку перших 4-х читанок для всіх шкіл України;

2). виплату 80-ти учителів англійської мови у 25 міст України;

3). 10 000 доларів для 1-го підручника українською мовою про ринкову економію;

4). 10 000 доларів для заснування Фонду дітей Чорнобиля;

5). 4.000 доларів на проект перевірки зору дітей чорнобильської зони;

6). 37.000 доларів на Гарвардський Проект Економічної Реформи України при Фундації за Демократизацію України;

7). 5000 доларів студенту зі Львова;

8). 10.000 доларів на відновлення славного „Університету Києво-Могилянської Академії";

9). 15.000 доларів вже два роки для Фундації „Сейбер", яка висилає даром тисячі американських наукових і технічних книжок на Україну!

Стенда підготували учні недільної церковної школи УАПЦ Св. Миколи Притиска (м. Київ, вул. Хорива, 5а) Ірина Костюченко, (м. Київ, 17 років) Віктор Левандович, (м. Київ, 14 років) Юрко Левандович (м. Київ, 12 років)

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Вшанували пам'ять поета Юрія Клена

Старанням відділу Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, в неділю, 15-го листопада ц.р., в залі Свято-Покровського Осередку у Пармі (Огайо), відбувся літературний вечір, присвячений пам'яті видатного українського поета-неоклясика Юрія Клена, в сорок п'яті роковини його смерти. Та перед тим, як буде мова про цей успішний і незабутній вечір, — коротко про самого поета.

Юрій Клен, (псевдо Освальда Бурґгарда (1891-1947) — український поет і літературознавець німецького походження з Поділля. Здобув вищу освіту на філологічному факультеті Київського Університету. В роках 1914-17, як німецький підданий, він був адміністративно засланий до Архангельської губернії. Повернувшись до Києва після розвалу російської імперії, він приєднується до групи неоклясиків — літературної течії 1920-их років, основи якої заклав Микола Зеров і яка об'єднувала гроно висококваліфікованих мистців слова. Головною метою неоклясиків було дбання про високий рівень літературного мистецтва. Крім писання оригінальних поезій, Юрій Клен дав також багато перекладів українською мовою з німецької, французької та англійської мов.

Коли на початку тридцятих років розпочався жорстокий наступ російсько-большевицького імперіялізму проти української культури і українського народу взагалі, Юрієві Кленові 1931 року вдається виїхати до Німеччини, де крім викладів слов'янських літератур в різних університетах (найбільше в Мюнстері) він водночас розгортає широку літературну діяльність як поет, перекладач і літературний критик (а після війни також як новеліст). Його літературна діяльність мала великий вплив на українську поезію на Західній Україні і на еміграції (через залізну заслону на схід від Збруча на решту українських земель його літературна творчість, звичайно, не мала жодного доступу). Перебуваючи після війни в Австрії, він редагував літературний журнал „Літаври". Помер в Авзбурзі 1947 року, проживши всього 56 років.

Літературний вечір відкрила голова відділу ОЖ ОЧСУ в Клівленді Люба Головата-Рожа, а програмою вечора керувала відома суспільно-громадська діячка Софія Мельник-Бура — дочка відомого письменника і борця Миколи Матіїва-Мельника. А доповідь „Поет сили духа й величної краси" виголосила літературознавець з Торонта д-р Аріядна Стебельська.

„Мені було дуже приємно, — сказала д-р Стебельська, — що я дістала запрошення виступити з доповіддю саме про Юрія Клена. Бо кожного разу, коли я перечитую його твори, знову і знову відчуваю від того нове духовне піднесення і бажання зробити все, що в моїх силах, аби були здійснені ідеали цього видатного поета і духовного борця за Україну"...

Творчість Юрія Клена відзначається широкою тематикою і досконалістю поетичної техніки, типовою для неоклясицизму. Одночасно в ідейному розумінні його поезія характерна своїм запальним закликом до активної дії для здійснення національно-державних обов'язків перед Україною. До головних його творів належать такі, як знаменита поема „Прокляті роки" (1937), збірка лірики „Каравели" (1943), історіософічна епопея „Попіл імперії" (1957), новелі „Акація", „Яблука", „Архангел Рафаїл". Спільно з Л. Мосендзом він написав збірку гротесків та пародій під псевдом Порфірія Горотака — „Діяболічні параболи"(1947).

В епопеї „Попіл імперії" Ю. Клен показав образ усіх тих страхіть, яких зазнав український народ в останніх десятиліттях. В поемі не тільки клекотить гнів та проявляються вибухи обурення, але також відчуваються заклики до активности і боротьби. На цій підставі д-р Стебельська доречно робить певну аналогію між творчістю великого німецького композитора Людвіга Бетовена і українським поетом Юрієм Кленом. Бо в той час, коли Бетовен своєю „божественною музикою" (слова Т. Шевченка) на базі гуманізму і беззастережемного пошанування прав людини і народів закликав жити всім як „брати з братами" (кращим прикладом цього є його чудова Дев'ята симфонія), Юрій Клен своєю творчістю, на думку Аріядни Стебельської, для українського народу став „поетом сили духа і величної краси". Іншими словами, як можна зрозуміти із творчости поета, аби здійснити свої ідеали волі і незалежности, український народ повинен поєднати силу своєї зброї із силою свого духу, що „рве до бою". Як поет, Ю. Клен у своїй творчості зумів поєднати „силу духу і величність краси".

У мистецькій частині вечора, крім успішного виконання „Концерту в А-моль" Антонія Вівальді (скрипаль Ганна Келлер з України та піяністка Лідія Остапович), „Сину, качки летять" (музика О. Білаша), „Відлуння твоїх років" (музика Володимира Івасюка) та „Не ламай калину" (виконав вокальний дует — Зірка Шокалюк та Христя Сива-Глабше), було також читання урі вків із творчости Юрія Клена. Твори читали Ірина Мудрак-Кулик, Аркадій Продан та Софія Мельник-Бура.

Юліян Мовчан

Спадщина І. Недільського появилася друком

У видавництві Української Музичної Фундації появився друком другий том спадщини Івана Недільського, одного з найбільш популярних композиторів у Галичині 1920-их років та на еміґрації після Другої світової війни. Його любовні пісні, наприклад „Червоні маки" та „Розмріяний студент" вийшли з театру „Веселий Львів" з великим успіхом у широкий світ і ледве чи відбувалися концерти-академії без його хорових пісень, як „Під марш гармат", „Виє буря" або „В далекій чужині". Не меншим успіхом втішалися пісні ревелерсового репертуару як „Гарна Олена", „Пісня мандрівників", чи „Винне літо". Треба сподіватися, що нові молоді диригенти та хори радітимуть, що зможуть доповнити їхній репертуар.

Щоб зберегти музичну спадщину на майбутнє, у збірнику вміщено теж кілька інструментальних творів композитора, які він писав, як педагогічний матеріял, для своїх учнів в Українському Музичному Інституті. Деякі п'єси своєю вартістю виходять поза своє первісне призначення і, як такі, можуть дуже придатися молодому музичному нарибкові. Ціна другого тому — 20 дол.

Замовляти книжку можна пишучи на адресу: Ukrainian Music Foundation, 29 Clinton Terrace, Irvington, N.J. 07111.

Богдан Марків

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих дорогих осіб пожертвували на українську науку, стипендії, українські студії в УВУ слідуючі жертводавці:

Михайло Синидяк, в св. п. брата Івана	$10,000.00
Порайко, Осип і Стефанія в св. п. Ольги Пеленської на стипендії для студентів з України	1,000.00
Андрій і Лариса Долинські в св. п. мами Марії Погорецької	500.00
Пелагія Кучкуда в св. п. мужа Василя	200.00
Євген і Елвія Бучма в св. п. мґра Ярослава Щирби з Торонто	100.00
Роман і Марія Грабовець в св. п. о. Володимира Грабця	100.00
Терентий Єзерський в св. п. дружини Марґарети	100.00
Анна Кос в св. п. мужа д-ра Романа	25.00
Зеновія Камінська в св. п. мужа Олександра	25.00

В св. п. д-ра ЮРІЯ КИШАКЕВИЧА на Постійний Стипендійний Фонд в його імені зложили слідуючі особи:

Ернест і Арлена Доров	$135.00
Чарлес і Наталія Сачко	100.00
Христина Сохоцький	100.00
д-р Євген і Неля Стецьків	100.00
Ярослав Петрущак	100.00
Манастерскі, Чарлес і Ольга	100.00
Софія Ґулік	100.00
Роберт і Ненсі Спікула	50.00
Умберто Буцціґроссі	50.00
Іван і Антонетте Михайлів	50.00
Богдан і Анна Конецкий	50.00
Тарас і Ксеня Козбур	50.00
Теофіль і Стефанія Конецкий	50.00
Константин Семко	50.00
Гелен Полатайко	50.00
Гамптон і Марґарета Тофф	50.00
Павло і Ґльорія Грабович	50.00
Михайло й Аліця Ґарітан	30.00
Володимир і Катерина Бойкович	30.00
Юрій і Еванґеля Ґемело	25.00
Л. Ф. і Ірена Ґрімм	25.00
Джеймс і Адріянна Енґліш	25.00
Євген і Джін Енн Кармазин	25.00
Василь і Ірена Манастирскі	25.00
Баррі й Арлєна Соколов	25.00
Маріян і Теодозія Сивий	25.00
Любомира Йолдас	15.00
Кенет і Лавра Манко	15.00
Кім і Марґарет Дарраґг	10.00
Еріка Наумофф	100.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ за померлих членів Фундації, та осіб у світлу пам'ять котрих родина і чи друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення.

ПРОСИМО слідкувати за нашими оголошеннями.

ДЯКУЄМО всім Вельмишановним Жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю Покійних. Нехай ласкавий Господь дасть Їм вічний спокій, а світла пам'ять про Них залишиться вічна серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

Нелегко...

(Закінчення зі стор. 2)

прецедент для подібного компромісу в майбутньому суді над організаторами серпневого московського заколоту 1991 року. Якщо й там винних не виявиться, то це означатиме, що рівновага сил в російському суспільстві — фікція, насправді знову перемагає той самий комунізм — реальний у досі збережених партійних структурах і примарний в атрофованій суспільній свідомості, у невиліковно хворій національній ментальності.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПО НЕВЧАСНОМУ ВІДХОДІ НА ВІЧНИЙ СПОКІЙ
мого улюбленого та незабутнього
МУЖА та БАТЬКА

бл. п.
МИХАЙЛА БУРЧАКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА
9-го грудня 1992 р. о год. 8-ій ранку в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

Прошу згадати покійного в цей день у своїх молитвах.

Дружина — ЛЮБА
АНДРІЙ та ХРИСТЯ — діти

Ділимося сумною вісткою
з приятелями і знайомими,
що в понеділок, 9-го листопада
1992 р. відійшов у вічність,
несподівано на удар серця
на 66-му році життя

наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, ТАТО, ДІДО і БРАТ

бл. п.
КИРИЛО КОСТИК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у четвер, 12-го листопада 1992 року з української католицької церкви св. Йосафата в Рочестері, Н. Й.

Залишив у смутку:

дружину — ПАРАСКЕВІЮ
сина — СТЕФАНА з дружиною ЛІЛЕЮ
дочку — ЛЮБУ з мужем ТОМАСОМ
внучку — НАДІЙКУ
сестру — ІРИНУ з родиною в Україні
брата — ГРИГОРІЯ з родиною в Україні

Родина щиро дякує всім особам, котрі взяли участь у похоронних відправах, за квіти і тим котрі замість квітів на могилу — пожертвували на Богослуження за упокійного і тим котрі дали на мозаїку до церкви св. Йосафата у пам'ять бл. п. Кирила Костика.

І тим котрі зложили пожертви на Український Музей в Ню Йорку.

Ділимося сумною вісткою,
що у середу, 25-го листопада 1992 р. відійшла у вічність
по довгій недузі на 68-му році життя

наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ, ДОЧКА і СЕСТРА

бл. п.
АННА ЗАДОЙНА
з дому КУЧМА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 28-го листопада 1992 р. із української католицької катедри св. Йосафата і поховано на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Залишила у великому смутку:

сина — МИРОСЛАВА з дружиною ОРИСЕЮ і дітьми — МАРКІЯНОМ, ТАТІЯНОЮ і ДАНИЛОМ
дочку — ДАРІЮ з мужем РАНОМ і дітьми — АНДРІЄМ і ТАРАСОМ
маму — МАРІЮ КУЧМУ
сестру — ВІРУ КОМУНЕЦЬКУ з мужем БОГДАНОМ
брата — МИХАЙЛА
ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні

Родина щиро дякує всім особам, котрі взяли участь у похоронних відправах, за квіти, та тим, котрі замість квітів на могилу — пожертвували на Богослуження за упокій покійної або на добродійні цілі.

Зустріч з почесним консулом України Зіною Ботте

Ще рік тому українські громади в діяспорі переживали результати українського референдуму, в якому народи нашої плянети нарешті ствердили про нашу зрілість бути господарем на своїй землі та готовість керування своєю незалежною державою. Наші сподівання, щоби одержати лише більшість „за" не лише увінчалися успіхом, але й здивували нас і народи світу про отримання понад 90 відсотків голосів „за".

Тоді безумовно ми стежили з великою увагою за кількістю тих держав, які поспішили з визнанням нашої молодої держави та робили всі старання і заходи, щоби і Австралія визнала Україну якнайскорше. І це сталося. Ми вже очікували здійснення останнього бажання — встановлення дипломатичних зв'язків поміж Австралією і Україною, яке увінчалося успіхом, призначенням почесного консула Урядом України. На це відповідальне та почесне становище призначено громадянку Австралії (що було одобрено австралійським урядом) відому активну діячку в стейті Вікторія, активну в допомоговій акції жертвам чорнобильської трагедії, молоду і бадьору Зіну Ботте.

Вона прийняла на себе ці нелегкі зобов'язання почесного консула України, будучи свідомою, що „почесний консул" виконуватиме всі консулярні обов'язки без ніякої винагороди, обмежуючи час для себе і родини. Щире бажання допомогти нашій молодій державі, яка ще не зовсім спроможна під ту пору оплатити усіх своїх послів і консулів, була тим першим її мотивом який спонукав З. Ботте дати позитивну відповідь урядовим чинником України на це достойне призначення.

Приготовляючись до відкриття української виставки в Еміграційному музеї в Аделайді, яка триватиме один рік, Управи Української Громади Південної Австралії вирішила запросити на це величаве відкриття в неділю, 18-го жовтня, З. Ботте, яка дуже позитвно відгукнулася на це запрошення.

Прибула вона з Мельбурну на летовище в Аделайді, де зустрінув її голова УГПА д-р Іван Снятинський, щиро її привітавши як першого консула України в Австралії та дорогу гостю в

Під час зустрічі з почесним консулом України — Зіною Ботте в Аделайді: (зліва) С. Шумський, М. Шумська, З. Ботте, М. Ґоян і голова УГПА д-р І. Снятинський. (Світлив М. Бай).

нашій громаді. Вітали присутні на летовищі інші члени нашої громади. Зворушуючим моментом було вручення китиці квітів нашій гості представницею нашого наймолодшого покоління.

В цей день о годині 4-ій по полудні напередодні відкриття виставки, в суботу, 17-го жовтня, в приміщенні Народного Дому відбулася перша зустріч з громадянством З. Ботте, на яке прибули численні громадяни і громадянки, заповнюючи вщерть приміщення Товариського Клюбу. Громадськість Південної Австралії бажала пізнати нашого першого консула України в Австралії та обмінятися питаннями, та відповідями, а в першу чергу устійнити справу про одержання віз в Україну та про місце урядування почесного консула в Австралії, та інші актуальні справи.

Коли присутні заповнили залю заступник голови УГПА, автор цього репортажу, урочисто заповів: „Шановна і дорога громадо! Сьогодні маємо велику честь вітати першого почесного консула України достойну Зіну Ботте". Він впровадив її на залю, де присутні повстанням з місць оплесками її привітали.

Голова УГПА д-р І. Снятинський привітав гостю від громади, наголосивши нашу радість, що нарешті ми діждалися вітати першого консула України в її особі та, попросивши до почесного столу, попросив її до слова.

З. Ботте була зворушена тому, що ця зустріч з громадянством була її першою, відколи вона одержала консульські повновласті. У своїм слові вона зупинялася на чорнобильській трагедії та особливо на тих неповинних жертвах серед діток, які сьогодні очікують медичної допомоги та яку вона намагалася увесь час їм дати. З. Ботте, яка продовж довшого часу в першу чергу ставила собі за мету — допомога дітям та жертвам Чорнобиля у формі медикаментів. Вона удостоїлася почесного звання, яким нагороджено її парляментом України — „Матір Чорнобиля". Оповідаючи про свої враження з перебування у Києві, вона помимо великої економічної кризи, помітила здорові прояви початків ринкової системи, а також і здорового оптимізму в світле майбутнє України, не лише серед молодших поколінь, але і многих вже старших віком громадян. На її скромну думку, стабільність молодої української держави буде у великій мірі залежати від консолідації всіх наших політичних течій в Україні та поза нею, у підтримці Президента України Леоніда Кравчука та державного правління. В єднанні — наша сила і наше майбутнє, сказала вона.

Оповідаючи про своє призначення на почесного консула України, вона призналася, що це було несподіванкою для неї у цю пору тому, що її вся увага була звернена на поміч жертвам Чорнобиля. Одначе вона прийняла свої обов'язки з вірою, що подолає всі труднощі та буде служити Україні, репрезентуючи її вміло та вправно. Вже з перших днів її призначення вона відчула велике зацікавлення австралійських промисловців українськими торговельними та виробничими можливостями. А тому, додала вона, вже в наступних днях мусить влаштувати своє консулярне бюро, яке покищо буде приміщуватися в Домі УАПЦеркви в Мельбурні, яке було радо передане для цієї цілі парофією цієї церкви.

Під час запитань З. Ботте поінформувала, що відтепер візи в Україну буде видавати вона. Після закінчення офіційної частини, голова УГПА д-р І. Снятинський подякував гості від громади і проголосив „Многії, многії літа", яке відспівали присутні вшановуючи першого консула України в Австралії.

Перед вечерою чисельно присутні підходили до З. Ботте та, вітаючи її, бажали успіхів і кріпкого здоров'я в служінні нашій молодій державі.

На другий день, як ми вже згадували раніше, відбулося довгоочікуване відкриття українського павільйону виставки в Еміграційному музеї Південної Австралії, яке розпочалося о год. 2-ій по полудні та яке відкрив д-р І. Снятинський, представивши нового прем'єра Південної Австралії Лі Арнолда, директора музею Вівієн Захаріс та З. Ботте, які засіли на почесних місцях разом з головою УГПА, який попросив до слова прем'єра Л. Арнолда. Вітаючи голову УГПА, свого колеґу від опозиції Джуліяна Стефані та директора музею, новий прем'єр особливо щиро привітав З. Ботте, підкресливши у своєму слові, велике досягнення для розвитку Австралії впровадженням закону про багатокультурність, чого є яскравим доказом сьогоднішнє відкриття української виставки.

Після його слова запрошено до подіюму З. Ботте, яка, зложивши офіційні привітання, в імені української держави дякувала дирекції музею та прем'єрові цього стейту та всім урядовим чинникам за велику увагу для української спільноти та нашої культури, особливо в сучасну пору, коли молода українська держава завойовує собі належне місце серед народів вільних світу своєю миролюбною політикою. Вона висловила віру в те, що культурно-економічні зв'язки поміж Австралією і Україною будуть успішно скріплюватися на добро обох народів.

В цей день погода була для нас щедрою, тому дерекція музею влаштувала офіційне відкриття та згодом мистецькі виступи на майдані біля музею. Під час перерви І. Снятинський, Л. Арнолд та З. Ботте в товаристві куратора музею Кейт Велш оглядали музей та особливо українську виставку. Згодом конферансьє мистецької частини Степан Захарко представив чоловічий хор „Гомін", танцювальні групи, ансамбль бандуристів та наших вокалісток. Прем'єр і консул України в товаристві голови УГПА, а також і присутні гості щиро нагороджували виконавців оплесками.

Біля музею рівнож влаштовано в цей день українську кухню, як також і розставлено столи, де були розложені українські мистецькі вироби. Поміж ними була і гончарська народна творчість нашого мистця Ілька Мартинюка, різьблена гуцульська творчість мистця Григора Бірчака, а також кіоски з українськими виробами Мирона Лапки та М. Безерук. Оглядаючи мистецькі кіоски, прем'єр Арнолд дуже зацікавився українськими різьбленими експонатами Г. Бірчака та особливо гуцульським різьбленим хрестом, який бажав купити. Безумовно Григор Бірчак сказав: „Вам, пане прем'єре, я не можу продати, одначе дозвольте його вам дарувати з нагоди сьогоднішньої події". Прем'єр був зворушений цими словами і з вдячністю прийняв дарунок.

Також слід згадати зворушливий момент, коли до З. Ботте досить несміливо підійшов на майдані відомий наш ювілейр Т. Кірик з дружиною та вручили їй золотий перстень з південноавстралійським великим опалом та золотий тризубець для сина, зі словами: „Достойна і дорога нам пані Зіно Ботте, прийміть цей наш скромний даруночок на згадку про вашу першу візиту до Південної Австралії як почесний консул України", З Ботте, щиро дякуючи, сказала: „Чула я, що опал приносить нещастя, одначе цим разом цього, вірю, не станеться, тому дарунок цей являється символом вашої щирости до мене та найкращих побажань в імя нашої спільної праці для України".

Цього ж вечора З. Ботте відлетіла до Мельбурну.

Д-р Святополк Шумський

БІЛЬШІСТЬ ДЕПУТАТСЬКИХ голосів Національна рада Австрії прийняла минулого тижня новий федеральний закон, покликаний відреґулювати порядок перебування чужинців у країні. Закон передусім стосується закордонних туристів. Відтепер їм буде видаватися одноразова віза без права її дальшого продовження.

ПОБЛИЗУ ЕСПАНСЬКОГО порту Ля Корунья продовжує горіти нафта на грецькому танкері, котрий під час бурі натрапив на скелю і розколовся навпіл. Оскільки нафта виливається в море і пляма від неї стає все більшою, то й вогонь іде далі. Він уже охопив площу понад 2 кілометри довжини і декілька сотень метрів впоперек. У місті Ля Корянья зростає паніка, хоч міські і портові власті запевняють, що ситуація перебуває під їхньою контролею.

У ЧЕТВЕР, 3-ГО ГРУДНЯ, в колюмбійському місті Медельїні поблизу входу на стадіон вибухнуло начинене динамітом авто. У висліді 14 осіб вбито і 17 ранено. Це була помста наркомафії за недавнє вбивство поліцією Джанні Рівери, одного з бойовиків медельїнського кокаїнового картелю. В червні ц. р. Рівера разом з лідером мафії Пабльом Ескобаром втік з тюрми. Від того часу від рук терористів у Медельїні вже загинуло 73 поліціянти.

Відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1)

ської опіки дітей в Україні. В зустрічі, яка проводитиметься англійською, українською та польською мовами, візьмуть участь українсько-американські та польсько-американські лікарі, представники суспільних організацій та запрошується до участи широку громадськість. Головним промовцем буде засновник фундації, д-р С. Вілк з Каліфорнії. Зустріч відбудеться о год. 5-ій вечора, перед зустріччю, о год. 2-ій, почнеться мистецька частина, присвячена співакові світової слави Янові Кепурі. Між мистецькою частиною та зустріччю відзначатимуть 11-ту річницю створення фундації. З цієї нагоди відбудеться прийняття з українськими стравами та польськими напоями. Квитки-дотації на поміч українським дітям продаватимуться при вході.

● РОЗШУКИ ●

Професор Львівського Медичного Інституту
ІРИНА ДАЦЕНКО
шукає племінницю
ІРИНУ
1942 року народження, яка виїхала з України ще маленькою, 5-6 років. Батько Володимир Тиц. Мама Галина Даценко. Було відомо, що Ірина проживає в місті Бостоні. Просимо, щоб Ірина звернулася на тел.:
(312) 775-3549
до Филис Мурин.